

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.

Ser. 642

Title: *Moksha Dhanu*
Manjari

10/11/19

642

અનેકાર્થ ધ્વનિ મંજરી:

: Anekārtha-dhwani-:		Title
:	:	Author
:	:	Editor
:	:	Year, Vols.
:	:	Publisher
642 :	:	Remarks

श्लोकाधीकारयत्र११

रुम ३

यदि

[illegible]

द्वारे ३

तत्रावोमनोभावोभावः सत्तामिकोपिव। भावः प्रत्यतमो लोके प्रदार्थो भाव उच्यते। १॥
 वक्तव्यः। बाहो युग्यं यनो बाहो बाहो बाहु क इत्यपि। बाहो मान विशेष स्याद्बाहो बाहु
 रितिसम्यतः। १॥ बाहु शब्दः। इष्ट कानि वयोकारौ मुक्ता गुणः स्मृतः। कारो मान विशेष स्या
 द्धारश्च दोष उच्यते। १२। दोष शब्दः। ऊया कं घासं माख्या ता ऊय स्यात्कारिकं बलः। ऊय
 ऊयाः ऊयः कठिः प्रातस्नायादि ऊः ऊयः। १३। ऊय शब्दः। ऊयो का भैतिले कागे कं बले स
 पि भेदः। दौहित्रे खड्ग पात्रे गौ ऊ उ माख्या प्रवृत्ते। १४। वाण्यवा विप्रशौ रमौ दिवि
 नमौ जले क्षिणि। स्वर्गे मातरिव ज्ञे गौ सुखे सत्त्वे बगो वनिः। १५। प्रज्जुये राग्निगी वतो व
 वरुत्तरि। मर्खे बाले जिगी प्रौ वदे वोक्तिर्नुरि ऊष्टिनि। १६। तो यात्रा ये फले पश्ये क हि सुं
 डे कने दिवि। दीपे तीर्थे निमित्ते च विशिष्टे पुष्करे धनिः। १७। मयि विज्ञे जले को धे सुखे
 क्षिणि मासते। कामे काले सुवर्णे चकः शब्दोऽविरोधनो। १८। स्त्रियां यत्रासि सौरेययो ना
 नौ कां तो महिम्नि वा स्ये संज्ञा विशेषे च रूपे च मे जग श्रुतिः। १९। जग शब्दः। जीवरा

पृष्ठे तले ब्रह्मा सेवकं बले कोमले रमनि ॥ शबे कोरे जले प्राज्ञः प्रखलं परि वक्ष्यते ॥
 शिरवौ धर्मे तपस्विनि उरंगमे ॥ सितेः प्रक्षि विने बरुं सशब्दे निधीयते ॥ शरुं सशब्द ॥
 रसो जलं रसो ह्येष सः ॥ गान्धर्वकः ॥ रसः स्वादु विनियसः प्रारं प्रिर सो विप्र ॥
 ११ ॥ शीरे पुष्पर सेतो ये मंडे मध्ये द्यते स्वदि ॥ सप्त स्वर्गेषु कीर्त्तयंति मनिभि
 रा ॥ १२ ॥ तिलप्रिह बले सा सज्ज बले कोमले रमनि ॥ शबे कोरे बले प्राज्ञः प्रखलं परि
 वक्ष्यते ॥ १३ ॥ रुय पुंके धृजे पुंडे शीले पुंसि गुणाधिके ॥ विप्रे धर्मनि रमाया ललामन
 यो वके स्मृत ॥ १४ ॥ वसुः स्वस्व सुर्व हिवसुः स्त्री वा सवो वसुः ॥ वसु रत्न वसु इव वसु वोषे
 च बादयः ॥ १५ ॥ अक्षराणि स्मृता बर्णावर्णाः ॥ श्वेता द्यो गुणा वर्णा नाद्य मुखे गाथा ए
 वर्णा ज्ञेया द्विजादयः ॥ १६ ॥ मुक्तो वर्णो र्जुनो नाम प्रांडे वोपि अर्जुनो मतः ॥ अर्जुन स्तु ॥ १७ ॥
 स्यात्तदेतदुनः ककुत्स्नादमः ॥ १८ ॥ वृणस्यावरणे पट्टः पट्टो र्जुनि ताक्षरः ॥ वीरदी दार
 ले पट्टः पट्टः स्यादपि वासनं ॥ १९ ॥ बलिः प्रज्यो प्रहारः स्यात्तु लिदान वपुं गवः ॥ बलि
 स्त्री मध्य भोगा मि बलि लक्ष्म जरा रुतं ॥ २० ॥ रं ध्रुव स्त्रे विनाम ध्ये व्यवधाने ॥ रात य
 शो ३

नि ॥ बवहिर्यो गिव काशे वविशे ब्रह्म सनेतरं ॥ ३१ ॥ अरिष्टं गुरु मित्युक्तं मरिचे रस
 म् ॥ सुतः ॥ का कनिं वावरिष्टो ॥ सौरिष्टं के ममि रितं ॥ ३२ ॥ इंदियं के वलं प्रोक्तं कव
 लो रामजः पट्टः ॥ कं बलं श्रव गवां सा स्ना के वलं के वलं विदुः ॥ ३३ ॥ मंडलं र मि जागस्या
 र मंडलः सैमा सुतः ॥ मंडलं वलं लं प्रोक्तं संध्याते मंडलं मतं ॥ ३४ ॥ ऊं उलः के शापय
 यः ऊं तलो देवा वाव क कुतलः ॥ संध्या रस्या कुतलं संध्या वजंतलं ॥ ३५ ॥ मणि लिं गाया गो
 स्यान्मणिः प्रोक्तो रसा च्छुजः ॥ मणिः कृप मु रवो सेधः प्रहरा जादिको मणिः ॥ ३६ ॥
 तं चं चास्त्रं कुलं तं चं तं चं सिद्धौ प्रविशिया ॥ तं चं सुखं बलं तं चं तं चं प्रबन साधनं ॥
 ३७ ॥ नेत्रं वस्त्रं विशेष स्यान्नेत्रं वदु रुदा रुतं ॥ परिवर्त्त गुणे नेत्रं नेत्रं क सु रिका म
 र्जु ॥ ३८ ॥ प्रातादि प्रकृति र्जुतु धातु र्दर सादिकः ॥ क्रिया जावः स्मृतो धातु र्जुतु र्जु
 लो प्राप्नोद्वः ॥ ३९ ॥ सुधो प्रसाद जाद्वं सुधा विदु सुध मृतं ॥ सुधा हि शो
 वा २

जनकेय सुसधात्री सुधास्तुली ॥ ३॥ कांडो बाणस्तुला कांडः कांडः संचात इष्यते। कांडः
 कालो बलं कांडः कांडः कुप्रेस्तारारपि। ४॥ वेला कालविशेषः स्याद्देवा सिंधुजलो
 छिति। वेला सैवां गुलिः प्रोक्ता वेला शरण्यतरेषु नि। ५॥ उस्मै वनकोष्ठे वसुदे तैनि
 य सै तथा। कणो दोषव्यवस्थायां समयेपि निगद्यते। ६॥ भरणो डंडः त्रिभुक्ते
 भरणो गती स्त्रियः समः। भरणो श्रीरुद्धि जो भरणो भरणो विकल्प उच्यते। ७॥ अहिर्दंष्ट्र
 विशेषस्यास्यो हिरदि चर्जः भुजंगो हिः समारब्धातः सिंहिको स्रुतुरप्यदिः। ८॥ व्या
 लो हिः श्चापदो व्यालो व्यालः स्याद्वा ऊलः करी। प्रसादवान्नरो व्यालो व्यालो वा
 ला उदाहृतः। ९॥ शब्दादिविषयाः प्रवचनप्रसिद्धा इन्द्रसंज्ञया। इयं इन्द्र इति रवा
 तो देवरादि उच्यते। १०॥ प्रयस्वि कुंभः धेनुः धेनुः ऊं जरकामिना। समुद्रि
 का स्रुता धेनु धेनु रतिः शिवं करी। ११॥ धर्मो विप्रो वृषः श्रेष्ठो वृषो गोमर्षको वृषः व
 प्रो बलं वृषः को मो वृषलो वृष उच्यते। १२॥ सीता लक्ष्मीरुमा सीता स स्याद्विद्या दव
 सीता १

त्य
 ३ श

ता सीता सिरध्वजापत्यं सीता मां ता किनी मता ॥ १३॥ आदि मद्रवियो नीमिना
 निश्च कल्पपिंडिका ॥ अटुं वस्यागुणी नीमिना निमिनि निमिना दर्शिता
 ॥ १४॥ गोचं नामान्वेयो गोत्रे गोत्रे धरः। गोत्रावसंधर इत्येव गोत्रे
 च सयवतः स्मरे ॥ १५॥ धनो मेघो न सौडः का स्यता लघुनिघनः। धनो मे
 दो धनो नित्यं धनः स्याद्देवो रुमुदेरः। रामा स्त्री कामदय्यश्च रामो रामो
 सितो रामः पशुविशेषस्यो रामो देवपुरे हितः। १६॥ वीणा पंडः प्रवालः
 स्यात्प्रवालः पक्षवो कुरः। प्रवालो विद्रुमः प्रोक्तः प्रवालः पक्षवो मत्तः। १७॥
 तालः कालः कियामर्ता लता तालमिष्यते। रुक्तेयः स्मृतस्तालस्ताल
 करतलधुनिः। १८॥ काष्ठादिवाककुपूकाष्ठाकाष्ठा प्रोक्ता वसुंधरा।
 कोणो स्त्री महिषः कोणः कोणः कोटी रवे स्मृतः। कोणो गृहे कदेशः स्यात् कोणो वीणा
 दिवादिर्न २

^{सूत्र २}
 काष्ठाकालविशेषस्यात्ता ^{सूत्र} दारुनिगद्यते ॥ ५६ ॥ सत्रं वनं गुरुं सत्रं दानमिति स्मृ-
 तं ॥ सत्रं चामासत्रं सत्रं सत्रं रितं स्मृतं ॥ ५७ ॥ कलासु कलाः कल्पकल्पोक्तयोनि-
 रामयः ॥ कल्पकोऽतिप्रोक्तकल्पमयमिति स्मृतं ॥ ५८ ॥ विष्टरो बहिष्प्रां मुखि-
 विष्टरो योऽयमासनं ॥ विष्टरो मद्रुको विष्टरो रक्त उरेव ॥ ५९ ॥ सत्रासमिति विष्ट-
 तासमिति संयुगावनी ॥ समितिः संमतिर्ज्ञेयासमिति संगतिर्मता ॥ ६० ॥ शितो-
 वृद्धसितः शुक्लः सितं रजतमुच्यते ॥ सायकोपिमितो ज्ञेयः सितो दौ सपुणेहि-
 तः ॥ ६१ ॥ वित्रकं तिलकं प्रोक्तं विकः स्वापदो मतः ॥ विकं मूलजातिश्च वित्रको-
 व्यंतरोरगः ॥ ६२ ॥ घातकी प्रोच्यते घात्री घात्री चामलकी तथा ॥ घात्री वसुध-
 रा प्रोक्ता घात्री स्यात्स न्यपायिनी ॥ ६३ ॥ डोणस्यात्कोरवा च यो डोणः काक-
 इति स्मृतः ॥ रोहितं राक को दंडं रोहितो मित्स्पर्धुगवः ॥ ६४ ॥ रोहितो लोहि-
 तो वणो मृगजातिश्च रोहितः ॥ बलो रुला बलं सैन्यं बलं सत्वं बलौषधी ॥ रत्नयो-
 विष्टरो बहिष्प्रां मुखिः विष्टरो ज्ञेयमानं स विष्टरो दूम

निर्वलो दौ लोबला लक्ष्मीर्बलामही ॥ ६५ ॥ प्रतिग्राहो द्विद्वः ग्राह्यः सैन्यप्रष्टं प्रति-
 ग्रहः ॥ प्रतिग्रहो नु चोरश्च प्रतिग्राहप्रतिग्रहः ॥ ६६ ॥ ऊमाट्टकः कदंबस्यात्कवं-
 बो विशिखः स्मृतः ॥ कदंबो बद्धजैदस्यात्कदंबो निर्गुणः पुमान् ॥ ६७ ॥ प्रियको व-
 जकारस्यात्प्रियको द्विज वित्रको ॥ प्रियकः प्रियकायस्यात्प्रियको मुको वृत्ती ॥ ६८ ॥ क-
 ग्रहो वितीतकत्तरुः प्राशको दौ दमिडियं ॥ ग्रहो रावणिरित्युक्तः कल्पमदं बनि-
 गं मृगा ॥ ६९ ॥ वक्रः पक्षि विशेषस्यादृथो वक्रमायुधं ॥ वक्रं राष्ट्रं वसं चश्च वक्रं वा-
 वर्तनं मतं ॥ ७० ॥ सत्यसंधः खरो ज्ञेयः खरो प्रियुषो ज्ञेयः खरो रास स इत्युक्तो-
 व्यवहारप्रदुःखरः ॥ ७१ ॥ जाति स्यात्सुरुज्जारमानं मालती जातिरुच्यते ॥ गोत्रादिजा-
 त्मजातिः स्यात्जातिस्त्वनवकीर्त्यते ॥ ७२ ॥ गोविष्णोः फणा ज्ञेया भुजंगमफणा फ-
 णा फणा कृष्णफणा कृष्णफणा मंथान् कडवः ॥ ७३ ॥ तिलको दृक्ते दस्यात्तिलको वि-
 दु वित्रकं ॥ तिलकमवसं दं च प्रधानं तिलकं मतं ॥ ७४ ॥ गंधर्वादेव जाति स्यात्कंधर्वा

अपि तुरंगमः। गंधर्वश्च सप्ततंगी तंगंधर्वो मंगयुगलः। ७८। शृंगं प्राधानमिच्छति
 शृंगं च शिरव रं विदुः। शृंगं विष्णो मित्साहुः। शिवकोशविबक्षणः। ७९। सारंग
 सारंगं च शिरव रं विदुः। शृंगं विष्णो मित्साहुः। शिवकोशविबक्षणः। ७९। सारंग
 विष्णो मित्साहुः। शृंगं विष्णो मित्साहुः। शिवकोशविबक्षणः। ७९। सारंग
 करणं कारणं विद्या कर्णं च त्रमुच्यते। करणं ज्ञाति ज्ञेय स्यात्
 रणनीडिया एयपि। ८१। पुंडरीकः सप्ततो व्याघ्रः पुंडरीकः कमंडलुः। पुंडरीकः सि
 तो वर्णः पुंडरीकं संशेरुहः। ८२। आगम्येव पृथिव्या दौ काले तीते वराक्षसे। प्राप्त
 प्राणितिकी नात्रोत्ततशब्द प्रवक्षते। ८३। स्वर्णमिष्टा पदं ज्ञेयं शरत्प्रेक्षा पदः सप्त
 तः। कौलीकोष्ठा पदश्चापि किमिज्ञातिरुदाहृतम्। ८४। बालको ज्ञातुं बाल
 बालं लंबोदणं मतं। बाल सप्तशिशु बालो बालो वेगवद्वारुतः। ८५। बालस्या
 वरा व्याघ्रबालकः पृथुकः सप्ततः। बालकं गंधर्वस्य स्था कृता तस्य श्वबालकः।
 ८६। श्यामारात्रिस्त्रिदशैव श्यामया मास्त्री मुग्धयौवना। श्यामात्रिया गुरारव्याता

३३

श्यामास्या दृढदारिका। ८७। गुरुः पितरगुरुः श्रेष्ठो गुरुः सुरपुरोहितः। दुर्वर
 श्वगुरुः प्रोक्तो गुरुः शिष्यनिषेवकः। ८८। शृंगं श्रेष्ठः शृंगं श्रेष्ठः शृंगं श्रेष्ठः
 रुरांतकी। शृंगं सुधाशुभाश्री त्रीस्तु रुद्रोरिशुभा मता। ८९। कांतारकांत
 नं ज्ञेयं कांतारकांतकाशासनः। इक्षुभेदश्च कांतारः कांतारो दुर्जशेदरः। ९०।
 माधवो मासि वैशाखे माधवो मध्य न्यते। माधवो जमरो ज्ञेयो माधवो म
 धुस्तदनः। ९१। इत्यनेन कार्यं निसंजयं श्लोकाधिकारः प्रथमः। तदो वप्रः
 पितृवप्रो वप्रके पववा। सप्तो व्यालः राफो व्यालो व्यालो ज्ञेयश्चतुष्पदः। ९२।
 अंगदो मृशया योतल्पशब्दो निधीयते। तारास्वर्गे गुरुस्ताने द्विष्टमास्त्री
 वक्षणाः। ९३। अतिरव्यातिः समाख्याता कीर्तीकांतो वनात्तिव। रत्नादवागनाप्रो
 क्ता रत्नास्या कदली मता। ९४। मोबारवत्वेति विज्ञेया मोचापिकदली मता। कदोति
 तवनांतर्त मेखला गजरकुमु। ९५। मास्यामाडे विशुद्धे गोशुके नुपलुतसुविः।

३४

शकेपि दार्ष्टिके मेधे सुतनागे धनसमृद्धताः ॥ १॥ संक्षेपेण कश्चित्कृतं वदुः ॥ धान्यं पुलाकं वाक्
 वक्ष्ये मासुति मासाहं प्रक्षोभितव पाश्र्वाभ्याः ॥ वृक्षजैः करीरस्यावदेवं शोक्रपिप्लव
 देहं दारुणं केदारं केतुं युद्धं वकीर्त्यते ॥ २॥ मेधकेवलमन्यं विद्यादेकास्वयं यव
 धः ॥ निगृह्योतिर्गतापीडो नैयं सखारुमिधु ॥ ३॥ अविशब्दो रवो मेधे प्रवर्तते प्रिनिगे
 द्यते गगनपर्वतमंत्रे मुनिकृष्टे पिव संवरः ॥ ४॥ जातावात्मविवात्मीये धने स्वास्व्यं प्रा
 वर्तते ॥ कृदास्व्यावितये मंत्रं धनमाया कवे लुब्धः ॥ ५॥ धनो धीरे वदेते वगद्वरे गरुने पि
 वान्यायेतु ल्ये विधौ काले दंडे विनैव कल्प्यवाक् ॥ ६॥ आत्मेति ब्रह्म धीदेहमना यशश्च
 तिष्ठति ॥ पर्याप्ति शिखरे प्रणयं मे वक्तुं शलधनिः ॥ ७॥ प्रत्ययः शपथे हि द्विश्चासा
 स्ति त्वं रुडु ॥ प्रदं लक्ष्म्यं परित्राणं कमे वस्तु प्रतिष्ठये ॥ ८॥ दोशेति क्रमणं दंडे स्यादल
 य इति धनिः स्वभावेतं रुसि स्थाने क्षमशब्दो निगद्यते ॥ ९॥ द्वित्रितया वायुधनि
 धनिमायाधरे मुच ॥ परिकुदे प्रमाणे लोभात्तास्व्याव प्रवर्तते ॥ १०॥ इराशब्दश्च पानीये
 भूमेवाध्याशमानो मतः ॥ साधुसत्ता प्रशब्धेषु त्रिष्वेव स दिति धनिः ॥ ११॥ प्रधा

का

६॥

अथ

नेराङ्गलिं जेव ककुदास्व्या प्रवर्तते ॥ मानं डनयो निष्को निष्को दीवार रुक्मयोः ॥
 १०॥ युयुस्स संगयोरं कः स्यादं काले प्रलक्ष्मणोः ॥ विशिरस्के नरे नीरे कबंध
 ख्योगले पिव ॥ ११॥ मेरो वृक्ष विशेषं वधन्वशश्च श्वकामुके ॥ अहिलो मज
 वे द्रुतं वत्स मागं श्वकीर्तितः ॥ १२॥ वध्मि देह प्रमाणं स्याद्वध्म देह श्वमुच्यते ॥
 दायादं स्वरुजः प्रोक्तो दायादस्तनयो मतः ॥ १३॥ विग्रहो धैर्यवस्कंदो विग्रहो दे
 रुच्यते ॥ प्रकोष्ठः ह्यपरस्याधः प्रकोष्ठो द्वारकोष्ठकः ॥ १४॥ प्रोक्तं वितानमुच्यते
 यो वितानं स ननु च्यते ॥ सीता दाक्षायणी देवी सबरित्रावलासतः ॥ १५॥ वध्म मारि
 वध्म त्रयि वधुः पुत्रवध्म रपि ॥ नक्षत्रकः शिपु रित्युक्तः प्राकारः काशिधुर्मतः ॥ १६॥
 आडंबरो गजो रवः तुर्यनादश्च न एव्यते ॥ नृबर्षे निर्विघ्नाणो गोविमां सस्तु ब
 रुः पुमान् ॥ १७॥ कापदः श्वेतकाकिणो जगो जटोरस्य व ॥ पापीयो मोक्षो सा रक्त
 नृशंसा बंदिनः स्मृताः ॥ १८॥ शारदस्तु शरत्कालः स्यादष्टश्वशारदः ॥ १९॥

वे

कथं

श्व
 कुरोरुस्थानं सपी स्यादुडुपदुरः ॥ २६ ॥ अस्वेदोपि निदाघः स्यान्निरदाघो ग्री
 ष्म उच्यते । कश्मल स्यात्पिशवकश्मलो मोरुपवव ॥ २७ ॥ केतुर्ग्रह विशेष स्या
 केतुर्ध्वज उदाहृतः । अवज्ञा कथ्यते री ॥ २८ ॥ गतिरपि प्रपते ॥ २९ ॥ बर्द्धनं
 दनं प्रादुर्बर्द्धनं वदिरुते । कका चरु कंठ लेकं देष्ट स्यात्स्थिकशेरु कं ॥ २९ ॥
 निर्वोतमा सर्वा विद्या दत्ति नंबक वस्तथा । कीनां शश्वक मय स्यात्कीना शोय
 मकर्षको ॥ ३० ॥ नागो रुरु विशेष स्मान्नागो वारणा प्रन्तगौ । कुलं सद्यः कुलं गोत्रं
 शरीरं कुलं उच्यते ॥ ३१ ॥ पूगं पूजा फलं ज्ञेया तथा पूगं कर्तव्यं । ज्ञेयाः सुमन
 सो देवाः कुसुमानि वसज्जना ॥ ३२ ॥ कुसुमं पुष्पं मित्याहुः श्वेतं दारुणं
 धवः पतिर्द्वौ नीरुदकं जातिर्द्वौ मतः ॥ ३३ ॥ अंबकं स्वाध्यातुः स्यात् अंबकं
 मरुश्चरः शिफा शोफालिका नैया शिफा शिरवा शिफा इडा ॥ ३४ ॥ पुण्य सुविदि

र्थ
 १७

रवी २
 तं कर्म प्र विप्रं पुण्य उच्यते ॥ रवलो गच्छिः रवलो नीवे रवलः पिन्या कल्पमि ॥ ३५ ॥ शा
 ला श्याप्या शिला शाला शाला श्याप्या च वेष्मनि । माल्यो मानः स्थिरो माल्यो माल
 लामाल्यमुदाहृतः ॥ ३६ ॥ राका देश विशेषः स्याद्राका भूशोभा विधीयते । पलं मा
 संपलं मानं पलो म् सर्वपला उला ॥ ३७ ॥ आलिसरु वराज्ञेया प्रक्तिरालिप्रकीर्त्य
 ते । दलामर्द्धं दलं पलं दलं रुद्रादिसाधनं ॥ ३८ ॥ आद्रिः स्यात्समस्त तागः संग्र
 मोप्याद्रि रियते । प्रतिज्ञा संगरो ज्ञेयः संग्रामः संगरो मतः ॥ ३९ ॥ उलूकः पुरुदृतः
 पुरंदरः । अंतके जगरे कंते मत्स्य स्यान्मुरं तोपि व ॥ ४० ॥ शवापि विद्यादिज्ञेया शिवः
 शंख ध्वनिर्मतः । उपर्यु अधिकं लघु विदुरा मं विप्रश्चते ॥ ४१ ॥ निवृत्ता वविधेयं
 धने प्राक्तः प्रयोजनं । प्रतो कधेतथा दैत्ये म् ॥ ४२ ॥ बह्वल कृत्तिके
 यागाश्च वश्वलुलामाता ॥ प्राध्वं धनमिच्छंति प्राध्वं प्रदं वसः ॥ ४३ ॥ रुरि

स्यात्कुरु
 रतः

कर्तो २
 न्यु २

^{भ ४}
 षयोर्वनोवतिः स्त्री गंतुं योः सरिभूमि इयोः सिंधुः शोः प्रकाश
 कयोः ॥ ३ ॥ संविद्यवातकाप्रत्ययोः सोकं पायं सनयोरदोः पिप्रा सालोप
 योः ॥ ४ ॥ भ्रातृनुवनंतोयकयोः ॥ ५ ॥ मद्यमभमयोः कश्यबडवश्चाग्निवित्रयोः
 निस्त्रिंशोरवदुपाधौ वृगवालो शिली मुखौ ॥ ५ ॥ उर्कः प्रसप्य बावश्चापिवन
 काननमुच्यते ॥ ६ ॥ रुमिमतागोश्च संज्ञा विवमानसं ॥ ६ ॥ शैलो दावधमः
 शैलोऽननुं शौचुरयमा ॥ भेषको दुर्जनो ज्ञेयो नेत्रकश्चरमा सुतः सतसा
 रथिरुच्यते ॥ ७ ॥ कृतिगजो पीलू प्रदुरो रोगमार्गणौ ॥ ८ ॥ प्रकरो घोव नो
 रुवौ कंदनविष्मौ ॥ वनस्पत्यनलो दाद्यौ ज्ञौ मतो मध्य पूर्वतौ ॥ ९ ॥ वल्लु
 वाग्निमागो पालो विजुरौ केशवं वलौ ॥ अरिष्ट रेणु को कल्को वित्रो दानावरे
 णौ ॥ १० ॥ पंगु पद्मारुणौ सोमामव रौ व्यामवाससी ॥ दाता दौ वमरुद्वंद्वौ काम

^श
 शक्रः सननं ॥ ११ ॥ धांक्षः काको वको धान्नो नग शैलो नगो ह्रमः ॥ षट्पदः स्वः चदः
 कुरः किति कयः ॥ १२ ॥ उदरे श्वरे लो लः किलः कलहिका लयोः ॥ को डो वधि
 र्जलः कंडे प्रक्षिपः प्राधिसरः ॥ १३ ॥ दायं जे के कयो नस्त्री मम स्वदः श्र
 मः क्रिया ॥ शशक स्वर्णयोश्चंद्रः किटिः श्वकर लोरुयोः ॥ १४ ॥ बर्हिद नो ज
 लंबर्हि लां ग लं रु लं म नितः ॥ निमित्ते रु द ये मरि रुरु रौ वज्र मरु श्व रौ ॥
 १५ ॥ कांष्मी रौ जशु कौ विरौ कारौ वित्र मबी धवौ ॥ कौ शिकौ वापि यो लको
 साय कौ षडमर्गणौ ॥ १६ ॥ धाता वलो मतो बंधौ शिखि बर्हि प्रावकौ ॥ धीर
 साकध क धी मतो धी रश्च षंडु ता शनौ ॥ १७ ॥ उ सं कश्चु करौ शौ डौ वल्लु
 र्णिक पुत्रयोः ॥ कयनंत पनो ह्या यां दे यो रिसानु कययोः ॥ १८ ॥ वल्लु वल्लु कर
 त्रेषु च वनिश्चित नित्ययोः ॥ सघाते वनरे श्वरः सरः सरु रुरु रौ रडयोः ॥ १९ ॥

सुकाकोप्रलयाकाव्येसमयोयुद्धकालयोः॥ इत्यनेनैवार्थनिर्दिष्टं
जयैश्वोकाधिकारतृतीयः समाप्तः॥ ॥ श्रीरक्तकल्याणमस्तु॥
इदं पुस्तकं श्रीवद्व्यासेन लिखितं॥